

Wijziging van de Wet op de kansspelen

BIJLAGEN BIJ DE MEMORIE VAN ANTWOORD

Nr. 7

Overzicht van de inhoud van de voor de collecteurs vast te stellen regelingen indien wetsontwerp 11 934 ongewijzigd wordt aangenomen en elf loterijen per jaar worden gehouden

De provisieregeling

Kort gezegd komt de ontworpen regeling op het volgende neer:

Het aantal basisloten per loterij wordt teruggebracht tot 75 pct. van het thans geldende aantal (het maximum van 1438 loten wordt 1094 loten).

De provisie voor de basisloten van de collecteurs is vastgesteld op f 1,65 per lot (exclusief pensioenpremie).

Bij het ontwerpen van de nieuwe provisieregeling is ervan uitgegaan dat bij een ongeveer gelijkblijvende hoeveelheid werk - waarbij is aangenomen dat dit het geval zal zijn bij elf loterijen met een omzet per loterij van ongeveer 75 pct. van de huidige omzet - de inkomsten uit de verkoop van staatsloten, exclusief pensioenpremie, voor de collecteurs ongeveer gelijk zullen blijven. Ziet een collecteur echter kans om meer dan 75 pct. van zijn huidige omzet per loterij te verkopen, dan behaalt hij daardoor ook een hoger inkomen.

Het bedrag van de provisie voor de basisloten is berekend door het jaarinkomen dat daaruit nu wordt behaald om te rekenen naar elf loterijen met een omzet van 75 pct. van het huidige aantal basisloten per loterij. Dit leidt tot een provisie van 1,647 per lot. Aangezien dit een niet werkbaar bedrag is, is het bedrag op f 1,65 afgerond en is het aantal basisloten daarop afgestemd. De provisie per handelslot is vastgesteld op f 0,60.

Hiernaast volgt een overzicht van de voor de collecteurs uit de verschillende omzetten te bereiken inkomsten, zoals deze thans bij zes loterijen zijn en zoals deze straks bij elf loterijen zullen worden. Hierbij zij opgemerkt dat de gemiddelde omzet per collecteur voor de laatstgehouden 613e Staatsloterij (januari 1973) ruim 3000 loten bedroeg.

Huidige systeem 6 loterijen per jaar; netto provisie f 2,30/0,80; maximum basiscollecte 1438 loten per loterij		Aangepast systeem 11 loterijen per jaar; netto provisie f 1,65/0,60; maximum basiscollecte 1094 loten per loterij	
aantal loten per loterij	netto jaarinkomen	aantal loten per loterij (75% van huidige)	netto jaarinkomen
1 000	13 800,—	750	13 613,—
1 311	18 092,—	983	17 841,—
1 438	19 844,—	1 079	19 584,—
1 459	19 945,—	1 094	19 856,—
1 500	20 142,—	1 125	20 061,—
2 000	22 542,—	1 500	22 536,—
2 500	24 942,—	1 875	25 011,—
3 000	27 342,—	2 250	27 486,—
3 500	29 742,—	2 625	29 961,—
4 000	32 142,—	3 000	32 436,—
4 500	34 542,—	3 375	34 911,—
5 000	36 942,—	3 750	37 386,—
5 500	39 342,—	4 125	39 861,—
6 000	41 742,—	4 500	42 336,—
6 500	44 142,—	4 875	44 811,—

Door het verlagen van het aantal basisloten van 1438 naar 1094 per loterij wordt bereikt dat ook nieuwbenoemde collecteurs met nog kleine omzetten een redelijk inkomen bereiken. Bovendien krijgen zij eerder de mogelijkheid om door de verkoop van handelsloten het inkomen te vergroten.

Bij de provisieberekening speelt ook een rol de pensioenpremie die de collecteurs moeten afdragen voor het onderlinge - met garantie van de Staat werkzame - pensioenfonds. Thans bedraagt deze premie f 0,20 voor zowel de basis- als de handelsloten. Ook voor de loten die de debitanten verkopen wordt ten behoeve van dit pensioenfonds f 0,20 pensioenpremie afgedragen.

Bij de ontworpen provisieregeling is van netto-bedragen uitgegaan. Tevens is ervan uitgegaan dat in de toekomst de pensioenpremie alleen over de basisloten van de collecteurs zal worden berekend. Alsnog zal actuarieel worden berekend hoe hoog de pensioenpremie per lot moet worden om de inbreng in het fonds op het huidige niveau te houden. Het bedrag zal volgens een voorlopige becijfering ongeveer f 0,40 per basislot moeten gaan bedragen.

De nieuwe loterij betekent voor de collecteurs beslist niet meer werk. De werkzaamheden komen echter in vergelijking met thans wat anders te liggen.

Er komen weliswaar meer verkoopperioden, maar het aantal verkoopdagen per loterij wordt van 13 tot 8 dagen teruggebracht. Over een geheel jaar berekend betekent dit een toename van $6 \times 13 = 78$ dagen tot $11 \times 8 = 88$ dagen. Tegenover de toename van het aantal verkoopdagen per jaar met tien dagen staat een belangrijke vermindering van de met de afwikkeling verband houdende werkzaamheden. Aannemende dat van de loten ongeveer 80 pct. als geheel lot wordt verkocht zal het aantal per jaar te verwerken prijscoupons, wat een belangrijk deel van de totale werkzaamheden uitmaakt, tot ongeveer de helft worden teruggebracht. Dit brengt mee dat de administratie kan worden vereenvoudigd.

Hierna volgt een overzicht van het aantal prijscoupons dat de collecteurs nu bij zes loterijen moeten verwerken en het aantal dat zij straks bij elf loterijen per jaar zullen moeten behandelen. Daarbij is ervan uitgegaan dat 80 pct. als hele loten wordt verkocht en 20 pct. in 1/5 loten.

Aantal prijscoupons per loterij		Aantal prijscoupons op jaarbasis	
nu	dan	nu	dan
10 000	2 700	60 000	29 700
11 000	2 970	66 000	32 670
12 000	3 240	72 000	35 640
13 000	3 510	78 000	38 610
14 000	3 780	84 000	41 580
15 000	4 050	90 000	44 550
16 000	4 320	96 000	47 520

De overgangsregeling voor de streekcollecteurs

Volgens de ontworpen regeling zal aan de streekcollecteurs die als gevolg van de loskoppeling in inkomen teruglopen een tijdelijke, aflopende tegemoetkoming worden gegeven, waardoor de achteruitgang in inkomen over een aantal jaren wordt getemporeerd en zij de gelegenheid krijgen door verhoging van de eigen lotenverkoop dit verlies goed te maken.

In het eerste respectievelijk tweede, derde en vierde jaar, waarin het nieuwe systeem werkt, zal deze tegemoetkoming bedragen 50 respectievelijk $37\frac{1}{2}$, 25 en $12\frac{1}{2}$ pct. van het verschil tussen het inkomen in het peiljaar (aangepast aan „trend”-verhogingen) en het inkomen in het jaar van uitering. Bij de bepaling van deze percentages is er rekening mee gehouden dat door het rechtstreeks bij de directie onderbrengen van de debitanten bij de streekcollecteurs een belangrijke hoeveelheid werk wegvalt, terwijl zij tevens geen risico meer dragen voor de lotenverkoop door debitanten.

Enkele voorbeelden ter verduidelijking:

- het inkomen van collecteur X bedraagt over het peiljaar f 25 000, voor 40 pct., zijnde f 10 000, bestaande uit inkomsten uit verkopen via debitanten.
- dit zou het derde jaar na de uitbreiding, aangepast aan een fictieve trend, b.v. f 30 000 hebben bedragen, waarvan f 12 000 uit debitantenverkopen. Deze collecteur kan dus in dat derde jaar ten hoogste 25 pct. van f 12 000 = f 3000 tegemoetkoming krijgen.

a. bedraagt het werkelijke inkomen van deze collecteur in dat derde jaar f 20 000, dan bedraagt de achteruitgang f 10 000; in dat geval krijgt hij de maximale tegemoetkoming ad f 3000.

b. bedraagt het werkelijke inkomen van deze collecteur in dat derde jaar echter f 28 000, dan bedraagt de achteruitgang f 2000; deze bedraagt dus minder dan f 3000; er wordt dan ook slechts f 2000 uitgekeerd;

c. bedraagt het werkelijke inkomen in dit geval f 30 000 of meer, dus evenveel of meer dan in het peiljaar, dan wordt er niets uitgekeerd.

Het ligt in het voornemen om collecteurs waarvan het debitanteninkomen minder dan 5 pct. bedraagt van het totale inkomen buiten de regeling te doen vallen, aangezien de geringe inkomensdaling in dit geval een uitgebreide administratieve procedure niet wettigt. De afvloeiingsregeling geldt uiteraard slechts voor de periode dat men nog actief werkzaam is, c.q. tot het moment waarop de gewezen streekcollecteur de voor hem geldende pensioengerechtigde leeftijd van 65 respectievelijk 70 jaar bereikt.

De zekerheidstelling

Bij de nieuwe regeling zal voor de afbetaling van de bruto-inleg van de loten voor alle lotenverkopers eenzelfde kredietregeling gelden, waarbij 80 pct. van het verschuldigde bedrag moet zijn afgerekend op de dag waarop de derde trekking plaatsvindt.

De lotenverkopers ontvangen in feite dus een permanent renteloos krediet van circa 20 pct. van hun inleg. Voor deze 20 pct. zal een zekerheidstelling moeten worden gegeven.

Het bedrag van de zekerheidstelling is dus afhankelijk van de omzet van de individuele collecteur.

Ter voorkoming van misverstand wil ik nog opmerken dat het bedrag van de zekerheidstelling niet in contanten behoeft te worden afgedragen; men kan daarvoor o.a. een persoonlijke- of hypothecaire borgstelling geven of een verzekering afsluiten.

Overzicht van de inhoud van de voor de debitanten vast te stellen regelingen indien wetsontwerp 11 934 ongewijzigd wordt aangenomen en elf loterijen per jaar worden gehouden

De provisieregeling

Bij het opstellen van de provisieregeling is ervan uitgegaan dat bij elf loterijen de omzet per loterij ongeveer 75 pct. zal zijn van de huidige omzet per loterij.

De provisie per basislot bedraagt thans f 2; voor de zgn. handelsloten is dat f 0,50 per lot. Bij de nieuwe regeling wordt dat onderscheidenlijk f 1,45 en f 0,40. Het thans geldende aantal basisloten is aangepast aan een omzet per loterij van 75 pct. van de huidige omzet.

Voor de debitanten zal de nieuwe loterij op jaarbasis niet of nauwelijks meer werk betekenen. In verband hiermede behoeft er geen aanleiding te bestaan voor de vrees dat sommige debitanten de uitbreiding van het aantal loterijen niet zullen kunnen opvangen.

Bij het nieuwe systeem moeten de debitanten volgens voorschrift de prijscoupons sorteren, op borderellen noteren en aan de Directie inzenden. In de praktijk geeft dit voor de debitanten nauwelijks meer werk. Het is algemeen gebruikelijk dat de debitanten de door hen verzilverde prijscoupons gesorteerd bij de streekcollecteur inleveren. Hoewel het inzenden van prijscoupons voor de debitanten dus in feite nauwelijks meer werk betekent heeft de toenmalige Staatssecretaris daarmee met de toewijzing van het aantal basisloten toch rekening gehouden. Het huidige maximum is 600 loten. Bij het nieuwe systeem zou — uitgaande van 75 pct. — dit maximum 450 loten moeten zijn. Het maximum is verhoogd tot 500 basisloten per loterij.

Uit nevenstaande vergelijkingstabellen blijkt dat in het algemeen daardoor bij een omzet van 75 pct. van de huidige omzet per loterij het inkomen al aanmerkelijk hoger wordt.

Hierbij moet worden opgemerkt dat de gemiddelde omzet van de debitanten bij de 613e Staatsloterij pl.m. 1000 loten bedroeg. Ook de inkomens van de debitanten zijn sinds 1967 in ongeveer gelijke mate gestegen als die van de collecteurs.

Huidige systeem 6 loterijen per jaar; provisie f 2,—/0,50; maximum basiscollecte 600 loten per loterij		11 loterijen per jaar; provincie f 1,45/0,40; maximum basiscollecte 500 loten per loterij	
aantal loten	jaar-inkomen	aantal loten	jaar-inkomen
600	7 200,—	450	7 178,—
670	7 410,—	500	7 975,—
800	7 800,—	600	8 415,—
1 000	8 400,—	750	9 075,—
1 500	9 900,—	1 125	10 725,—
2 250	12 150,—	1 688	13 203,—
3 000	14 400,—	2 250	15 675,—

De nieuwe provisieregeling houdt een grotere stimulans in dan de huidige regeling om de verkoop uit te breiden en aldus tegemoet te komen aan de stellig op verschillende plaatsen aanwezige latente vraag van het publiek, dat op verkoop door debitanten is aangewezen.

De zekerheidstelling

Bij de nieuwe regeling zal voor de afbetaling van de bruto-inleg van de loten voor alle lotenverkopers eenzelfde kredietregeling gelden, waarbij 80 pct. van het verschuldigde bedrag moet zijn afgerekend op de dag waarop de derde trekking plaatsvindt.

De lotenverkopers ontvangen in feite dus een permanent renteloos krediet van circa 20 pct. van hun inleg. Voor deze 20 pct. zal een zekerheidstelling moeten worden gegeven.

Het bedrag van de zekerheidstelling is dus afhankelijk van de omzet van de individuele debitant.

Ter voorkoming van misverstand wil ik nog opmerken dat het bedrag van de zekerheidstelling niet in contanten behoeft te worden afgedragen; men kan daarvoor o.a. een persoonlijke- of hypothecaire borgstelling geven of een verzekering afsluiten.